

De Samaritaan

Vier theekopjes

Neem alsjeblieft de sfeer van nu mee naar de nieuwbouw

Verpleeghuis De Samaritaan

Koningin Julianaweg 59

3245 KA Sommelsdijk

Tel: 0187-488200

Email: info@curamare.nl

Website: www.curamare.nl

- **Nieuwbouw verrast**
- **Spelen met de plafondhoogte**
- **Woonruimte kan beter met de buitenruimte worden verbonden**
- **Te weinig sanitair?**
- **Gemiste kansen bij de eigen woon/slaapkamer**
- **Elk appartement een mooi balkon**
- **Mandarijnen en bonbons bij de receptie**
- **Herkenbaar personeel ook qua functie**
- **Plattegronden en foto's van de toekomstige nieuwbouwsituatie**
- **Laat het thuisgevoel niet ten koste gaan van de dwingelandij van het design**

Verpleeghuis De Samaritaan maakt onderdeel uit van [Curamare](http://www.curamare.nl). Naast De Samaritaan is er een ziekenhuis en zijn er vier verzorgingshuizen die tot Curamare behoren. We zijn benieuwd of je de krachtpunten van een dergelijke samenwerking in de praktijk opmerkt op een geografisch afgebakend gebied als Goeree Overflakkee. Daarom gaan de Dames THE een nieuw avontuur aan. We willen proeven of er binnen de verschillende verpleeg- en verzorgingshuizen van Curamare sprake is van een Curamare sfeer en gevoel. Dit eerste deel gaat over het verpleeghuis. In deel 2, dat over veertien dagen verschijnt, nemen we de verzorgingshuiskant onder de loep en beschouwen we Curamare en haar website.

Verrast nemen we de ruimtelijke situatie van De Samaritaan in ons op, als we vanaf de parkeervoorziening die verderop in een woonwijkje gelegen is, komen aanlopen. We zien oude laagbouw staan, waarvan de staat van het buitenonderhoud zijn langste tijd heeft gehad. En we zien fraaie nieuwbouw van twee verdiepingen hoog langs zij staan. Dat maakt nieuwsgierig.

Nieuwbouw verrast

Dame He riskeert bij de oversteek van de modderige aanvoerroute naar de bouwplaats haar elegante laarsjes om de nieuwbouw, die zo op het eerste gezicht bijna klaar is, aan een nadere inspectie te onderwerpen.

We koekeloeren door de ramen en vergapen ons aan de inrichting. In het midden van de ruime woonkamers is in de vorm van een hoefijzer, een prachtige keuken aangelegd. TIP Daar worden punten mee verdiend, omdat de situering van de keuken het enerzijds mogelijk maakt tijdens de maaltijdbereiding het contact met de bewoners te handhaven, anderzijds de mogelijkheid geeft meerdere sferen te creëren, zoals een leef- en een eetgedeelte.

Spelen met de plafondhoogte

We zien dat de deuren open zijn. Een buitenkansje om de binnenruimte te verkennen.

We beginnen op de begane grond. Uit de indeling daarvan maken we op, dat het hier om kleinschalig wonen voor dementerenden moet gaan. We tellen vijf woongroepen met elk een grote woon-eetkamer met keuken, 8 zit/slaapkamers met een sanitair blok in het midden.

De materiaalkeuze is hoogwaardig en ons inziens zo gekozen dat deze niet de eigen couleur locale, die je straks in de woningen wilt aanbrengeen, domineert. De verschillende plafondhoogtes geven in de woonkamer een speels en open effect. TIP

Woonruimte kan beter met de buitenruimte worden verbonden

We puzzelen wat over waar de voor- en waar de achterkant van de woningen zit, omdat we vanuit de woonkamer openslaande- of schuifdeuren missen naar buiten. TIP Er zit wel - kennelijk aan wat de tuinkant moet worden- opzij een deur, maar ons inziens is deze te krap om echt een gevoel van bewegingsvrijheid te creëren. We zien later op tekeningen dat er hier aan deze zijde, als de vernieuwing van De Samaritaan eenmaal rond is, inderdaad een fraaie beschermde binnentuin zal worden aangelegd.

Aan de andere zijde van het gebouw ontdekken we dan ook de voordeuren van de woongroepen elk met zijn eigen vrolijk gekleurde buitendeur met brievenbus, die op een hal van de betreffende woning uitkomt.

Aan deze voorkant zien we ook ingebouwde ronde containers om het afval naar soort te scheiden. We hopen dat het op enig moment de bedoeling is, dat deze containers ook gebruikt kunnen worden door de bewoners van de naburige woonwijk om zo levendigheid en ontmoeting te bevorderen.

Te weinig sanitair?

Rond het sanitaire blok van elke woning is een 'loopcircuit'. Aan de buitenzijde ervan liggen de zit/slaapkamers van de bewoners. De slaapkamers zijn gelukkig geen pijpenlaatjes en ook niet allemaal hetzelfde van vorm. Elke kamer heeft een wel erg klein privé fonteintje, maar geen eigen sanitair of douche. Van de acht slaapkamers, hebben er vier, namelijk de kamers die het dichtst bij de enorme badkamer liggen, een railverbinding voor de tilliften naar het enorme ligbad TIP.

Met deze badkamer is een tweede badkamer verbonden, waarin zich nog een douche en een wc bevinden. Hoe we ook zoeken naar meer wc's per woning, we vinden ze niet. Dat moet wel aan ons liggen, want we kunnen eigenlijk niet geloven dat er maar één wc per woongroep van 8 personen is opgenomen...

Gemiste kansen bij de eigen woon/slaapkamer

De slaapkamers hebben wel een raam maar zelf geen toegangsdeur naar de tuin. Dat vinden we jammer. Juist hier is er net als in [Boswijk](#) alle ruimte om ook een eigen buitenstekkie te creëren. Ook missen we bij de slaapkamerdeuren een zijraampje of glazen zijpaneel om vanuit de gang contact en overzicht te hebben. TIP

We hopen dat er nog bij elke slaapkamer een voorziening wordt aangebracht om als bewoner of familie een persoonlijk element voor de herkenbaarheid toe te voegen. Dat bewoners geen eigen toilet en douche hebben, vinden we een gemiste kans.

Elk appartement een mooi balkon

De bovenverdieping bevat 30 ruime, tweekamer appartementen voor somatische en revaliderende bewoners. De appartementen zijn van alle gemakken voorzien, waaronder een eigen keukenblok en sanitair. Een van de werklieden is zo vriendelijk een appartement voor ons te openen, zodat we zelf de ruimte kunnen beleven. Heerlijk dat elke woning zijn eigen balkon heeft.

We zijn zeer gecharmeerd van het speelse hoge schuine plafond in de centrale gang, waardoor het buitenlicht naar binnen valt en steeds verschillende licht effecten geeft. In het midden is een centrale hal, die goed tot een centrale ontmoetingsruimte kan worden ingericht. Er komen twee liften op uit. We treffen daar ook een hele batterij toiletten. Waarom zijn die daar wel en voor wie? We kunnen ons niet voorstellen dat bezoekers van het kleinschalig wonen beneden, hier naar toe moeten voor een toiletbezoek.

Mandarijnen en bonbons bij de receptie

Na deze onverwachte amuse en met een lange reis achter de rug, vinden we dat we wel een kop koffie verdienen. Op naar de oudbouw! Bij de receptie worden we allervriendelijkst ontvangen. De sfeer voelt meteen goed aan. Ter verwelkoming staat er een grote glazen schaal met mandarijnen en een schaal met bonbons. TIP De receptie ontfermt zich ook over een klein winkeltje in de vorm van een open kast, waarbij de prijslijst begint met de verkoop van rouwkaarten (SIC). We treffen een goed gevulde standaard met brochures en informatiemateriaal, waaronder een boekje met alle verenigingen die De Samaritaan in huis heeft en een nieuwsbrief voor de komende twee weken. Men is al bij nummer 672 aangeland.

Overal zijn er op een mooie manier antiquarische voorwerpen en curiosa in het interieur opgenomen. Als we later door een verzorgende worden uitgenodigd om vooral mee te lopen om de sfeer op de nu nog bestaande psychogeriatrische afdeling te proeven, valt ons op hoe goed en zorgzaam deze sfeer is doorgezet. Op alle mogelijke manieren is binnen de relatieve grootschaligheid intimiteit en identiteit gecreëerd, of het nu de gangen of de ruimtes van de verpleegunits betreft. TIP We zien met eigen ogen dat dat goed werkt, want overal treffen we bewoners aan met hun familie en vrienden in gezellige hoekjes en nisjes. Daarbij is aan de kleintjes gedacht: er is kinderspeelgoed en spelletjes en puzzels bijvoorbeeld liggen volop in het vizier. TIP Op een van de muren is een prachtige muurschildering aangebracht.

Ook is er een zelfbenoemd Grand Café, waar het goed toeven zal zijn. En her en der staan verse bloemen.. We komen nogal wat mensen tegen. En wie we maar spreken van jong tot oud, van dochter tot kleindochter tot verzorgende, iedereen is positief. Overal is het schoon en nergens ruikt het, of het moet een lekker etensgeurtje zijn. We horen dat er al voorgesorteerd wordt op het kleinschalig wonen en dat er al een tijdje zelf gekookt wordt. Het is terecht dat de borden met de principes van Belevingsgerichte zorg prominent de wanden sieren.

Herkenbaar personeel ook qua functie

De IG-verzorgende die ons meeneemt, draagt herkenbare kleding met badge. Haar IG speldje zit zichtbaar op haar kleding. TIP. Ze vertelt ons dat met een paar maanden de hele oudbouw dicht gaat. Ze is blij voor met name de bewoners, dat het tijdperk van 4 bewoners op een kamer ten einde komt. Ongeveer de helft van de bewoners gaat naar een tijdelijke behuizing, de andere helft naar de hierboven beschreven nieuwbouw. In de tijdelijke behuizing wordt wel de nieuwe werkwijze van zelfstandig wonen (voor de somatische cliënten) resp. kleinschalig wonen (voor de dementerende bewoners) nageleefd. In de nieuwe situatie zullen de medewerkers ook geen bedrijfskleding meer dragen. Onder de medewerkers is daar een hele discussie over, omdat je als verzorgende nu eenmaal met een zekere regelmaat in situaties belandt, waarbij je kleding erg vies wordt. De bedrijfskleding kan op 90 graden gewassen worden; bij eigen kleding is dat meestal niet het geval.

Plattegronden en foto's van de toekomstige nieuwbouwsituatie

In de recreatiezaal annex het restaurant, en in een verbindingsgang, die uitkomt op de centrale receptie zien we de plattegronden en veel materiaal over hoe de nieuwe situatie er bouwkundig en qua inrichting gaat uitzien. De beelden geven veel informatie over het uiteindelijke resultaat, zowel voor de gebouwen en tuinen als voor de woningen en appartementen. Er lijkt goed over nagedacht te zijn. We constateren dat de buitenruimte een integraal onderdeel is. De mensen (familie en medewerkers) die we spreken laten blijken dat ze goed geïnformeerd zijn over de nieuwbouw en de consequenties daarvan.

Maar "Je weet pas hoe het echt is, als je ingetrokken bent." Wij geven de tip, de website ook als middel te gebruiken om iedereen over wat komen gaat goed te informeren.

Laat het thuisgevoel niet ten koste gaan van de dwingelandij van het design

Koffie hebben we in De Samaritaan niet kunnen scoren. Het restaurant draait vanwege de overgang nog maar op halve toeren en op veel vrijwilligers en was vrij snel na de middagklok gesloten. Het zij De Samaritaan vergeven. We hebben best gezien dat de vloerbedekking her en der wat sleets is, maar zeker niet standaard of storend. En we hebben ook gezien dat het houtwerk buiten aan een verfbeurt toe is. Maar over het algemeen is De Samaritaan gewoon een functioneel prettig verpleeghuis met een plezierige uitstraling en een verzorgde en persoonlijke inrichting, die je het gevoel geeft er als mens toe te doen. Het sterkt ons in de opvatting dat je in een oudbouw situatie, zelfs als deze op het punt staat afgebroken te worden nog steeds heel goed 'thuisigheid' kunt creëren, ook al zijn de sanitaire en woon- en slaapomstandigheden niet meer van deze tijd. We hopen van harte dat in de nieuwbouw de tucht van het design en van de binnenhuisarchitect in toom gehouden wordt om de eigen huiselijkheid en sfeer die De Samaritaan volop kenmerkt te behouden.

Verpleeghuis De Samaritaan is gelegen in Sommelsdijk (gemeente Middelharnis) op Goeree-Overflakkee in de provincie Zuid Holland. De Samaritaan biedt aan ongeveer 160 bewoners, die er korter of langer verblijven, somatische en psychogeriatrische verpleeghuiszorg. Daarnaast beschikt het huis over poliklinische ouderenzorg en paramedische zorg en over een poliklinisch centrum.

Klik [hier](#) voor de link naar De Samaritaan op Zorgkaartnederland.nl: 7.0 (28 waarderingen, laatste waardering op 26-8-2011, geen reactie vanuit De Samaritaan/Curamare)